

liggende Krav, og jeg vil her udtale min Paaskønnelse af det Arbejde, der fra denne enkelte Mand's Side inden for Højre er gjort for at faa Forslaget formet, som det nu foreligger. Jeg nærer ingen Tvivl om, at det har været forbundet med adskilligt Arbejde at faa visse Dele af Højre til at indse, at man her maatte gøre en Indrømmelse.

Jeg vil udtale Haabet om, at denne Lov ikke alene maa blive modtaget med Velvillie af de fri Fattiggassers Bestyrelse — hvad jeg, som sagt, anser for givet — men at den ogsaa maa blive forstaaet af de kommunale Raad. Det vilde være meget beklageligt, om vi Aaret efter, at denne Lov er traadt i Kraft, skulde faa meddelt af den højtærede Indenrigsminister, at der af de 250,000 Kr., der var stillet til Raadighed, endnu var 10, 20 eller endnu flere Tusinder i Behold, som Følge af, at visse Byraad eller Kommunalraad ikke havde ønsket at faa disse Penge tildelte til de fri Fattiggasser. Jeg skulde beklage, om dette blev Tilfældet, og jeg tror desværre, at det vil blive Tilfældet. Der er endnu her i Landet enkelte Byraad, som repræsentere Højres Anskuelse i politisk og social Henseende, der ikke have fulgt med Tiden, og som skulle tvinges dertil af den almindelige Valgret. De ville sikkert ikke benytte den Ret, som her gives Kommunerne til i alt Fald at faa nogen Dækning for Udgifterne til den fri Fattigpleje i Kommunerne. Men selv om der skulde blive nogle Tusinde Kroner tilovers, haaber jeg ikke, at dette skulde kunne blive en Grund til paa et senere Tidspunkt at modsætte sig Kravet om et større Statstilskud til de fri Fattiggasser. Jeg gjorde gældende straks og gentager det, at det Beløb, hvorom her er Tale, 250,000 Kr. ialt, er et meget beskedent Beløb, naar henses til, hvad der i øvrigt udgives fra Kommunernes Side, og det vil da heller ikke i de første Aar mærkes saa overordentligt, at dette Tilskud ydes. Men det Princip, at Staten nu yder sit Bidrag til Lindring af uforskyldt Nød, er anerkendt, og jeg haaber, at den Bestemmelse, man fra Landstingets Side har faaet indført i Loven, og som gaar ud paa, at de fri Fattiggassers hele Ledelse og Organisation maa blive omordnet om 3 Aar, maa give Anledning til, at vi om 3 Aar ikke blot ville drøfte et Forslag om en Omorganisation af de fri Fattiggasser, navnlig af den Maade, hvorpaa deres Midler administreres, men at man tillige vil være enig om, eller at der i alt Fald vil være

et Flertal her i Tinget, der vil være stemt for at gaa betydelig højere op med Tilskuddet, op til det Beløb, som Socialdemokratiet har foreslaaet, og som ogsaa Venstre for en Del Aar siden har foreslaaet.

Jeg kunde ønske, at § 4 i Forslaget, som det er oversendt fra Landstinget, maatte udgaa. Jeg ser ingen Grund til, at man giver Amsraadene denne Ret til at bestemme, om Kommunerne maa give de fri Fattiggasser Tilskud, saa meget mindre som Amsraadene hidtil ikke have benyttet sig af denne Ret. Jeg skal udtale Haabet om, at man i det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, vil tage under Overvejelse at lade Loven faa tilbagevirkende Kraft for Finansaaret 1903—1904.

Med disse Ord anbefaler jeg dette Forslag. Jeg haaber, at det maa blive gennemført i denne Samling, idet jeg konstaterer, at dette Lovforslag, der fastslaar Principet om Statens Forpligtelse til at yde Kommunen og de fri Fattiggasser virksom Hjælp til at understøtte nødlidende, er Frugten af et energisk Arbejde fra Demokratiets Side. Det frisindede Bondenvestre og det socialdemokratiske Arbejderparti have i Aarenes Løb tvunget de fri Fattiggasser frem til at blive en af alle Myndigheder anerkendt, nyttig, filantropisk Institution, og jeg haaber, at vi maa komme videre ad den Vej, og at det høje Ting senere med lige saa stor Velvillie vil se paa Forslag, der maatte fremkomme fra vor Side, om at yde direkte Tilskud til saadanne Organisationer af Arbejdere, der i Forvejen have til Formaal at understøtte arbejdsløse og fattige.

Berntsen: Jeg vil ogsaa gerne med et Par Ord anbefale det foreliggende Forslag. Ogsaa jeg kunde have ønsket, at dette Lovforslag ikke var afhængigt af, hvorvidt der om 3 Aar kommer en ny Lov eller ej, men at man havde vedtaget en Lov, der varede, indtil den blev forandret ved en ny Lov. Imidlertid er det et Fremskridt, om vi gennemføre denne Sag, selv om vi gennemføre den, som den foreligger. Den vil bidrage til i højere Grad end hidtil at henlede Opmærksomheden paa Betydningen af de fri Fattiggasser. Betydningen af disse har desværre ikke alle Steder været tilstrækkelig paaagtet hidtil. Det er mig bekendt, at man ikke faa Steder ude i Landkommunerne indskrænker den fri Fattiggasses Virksomhed til, hver Gang man hæver de Midler, som tidligere vare tillagte disse Kasser af Kirkeblokken, eller modta-